

Nr 5.

Ankom till riksdagens kansli den 9 mars 1928 kl. 3 e. m.

Andra kammarens fjärde tillfälliga utskotts utlåtande, nr 5, i anledning av väckt motion angående åstadkommande av en effektivare personalbokföring i riket.

I en inom andra kammaren väckt och till dess fjärde tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 407, har herr *Månsson* i Erlandsro hemställt, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes låta verkställa en allsidig utredning rörande åtgärder i syfte att ernå en effektivare personalbokföring i riket. *Motionen.*

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Såsom i motionen erinras, har utskottet vid två tidigare riksdagar, åren 1925 och 1926, haft att behandla i förevarande ämne väckta motioner. Den vid 1925 års riksdag väckta motionen, nr 197 i andra kammaren, avstyrktes av utskottet huvudsakligen av den anledningen, att motionen begränsats till att avse enbart införandet av särskilda identitetsbevis, s. k. kyrkoskrivningsböcker, vilken åtgärd utskottet ansåg ej kunna förväntas leda till åsyftat resultat. Motionen föranledde ej heller någon andra kammarens åtgärd. *Utskottet.*

I den vid 1926 års riksdag i ämnet väckta motionen, nr 332 i andra kammaren, hade yrkandet formulerats i nära anslutning till den ståndpunkt, som kommit till uttryck i utskottets utlåtande, nr 3, i frågan året förut. Motionen avsåg sålunda utredning rörande åtgärder i syfte att ernå en effektivare personalbokföring i riket och i samband därmed av frågan om införande av personliga identitets- eller medborgarböcker.

Utskottet förklarade sig i sitt utlåtande, nr 2, i anledning av motionen fortfarande hysa samma åsikt som år 1925 eller att åtgärder i syfte att öka effektiviteten av vårt personalbokföringssystem skulle vara av behovet påkallade och framdrog flera exempel på brister i det moderna samhällsmaskineriet, bottande i den osäkerhet, som vidlåder det nuvarande systemet för registrering av vårt lands befolkning. Utskottet tillstyrkte bifall till motionen, och andra kammaren beslöt även för sin del, att riksdagen skulle i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om den i motionen föreslagna utredningen.

På hemställan av sitt andra tillfälliga utskott beslöt emellertid första kammaren att icke biträda andra kammarens i ärendet fattade beslut, varför något resultat i frågan ej heller nåddes vid 1926 års riksdag.

I den nu förevarande motionen har motionären till stöd för det ånyo framförda utredningskravet i huvudsak hänvisat till frågans föregående behand-

ling i andra kammaren, varjämte han till bemötande upptagit de skäl, som första kammarens andra tillfälliga utskott i sitt utlåtande nr 7 vid 1926 års riksdag anförde emot det då föreliggande förslaget.

Utskottet har icke funnit anledning att frångå sin tidigare intagna och av andra kammaren godkända ståndpunkt i förevarande ämne och håller sålunda fortfarande före, att åtgärder i syfte att öka effektiviteten av vårt personalbokföringssystem äro av behovet påkallade. Frågan torde emellertid för närvarande befinna sig i ett något annat läge än som var fallet år 1926. Enligt uppgift i årets riksdagsberättelse hava nämligen 1924 års uppördssakkunniga verkställt utredning rörande omläggning av den civila folkbokföringen, varjämte det meddelats, att de sakkunnigas betänkande antages kunna avlämnas under år 1928. Enligt vad utskottet inhämtat, lär de sakkunnigas förslag beträffande folkbokföringens omläggning bliva av ganska genomgripande natur. Men då det givetvis uppgjorts med sikte på i första hand en effektivare skatteuppbörd, torde det knappast vara att förvänta, att det kan komma att taga hänsyn till alla de synpunkter, som böra komma till sin rätt vid frågans prövning. Å andra sidan torde det emellertid vara klart, att ett igångsättande nu av en särskild utredning av frågan, kort tid innan ett redan utarbetat förslag i ämnet förväntas bliva framlagt, skulle leda till att frågans lösning bleve fördröjd. I nuvarande läge torde det därför vara bäst, att man först avvaktar de skatteuppbördssakkunnigas förslag och därefter söker att vid detta förslags fortsatta behandling få sådana synpunkter och önskemål, som det tilläventyrs ej kommer att tillgodose, vederbörligen beaktade. Utskottet vågar uttala den förhoppningen, att Kungl. Maj:t vid prövningen av berörda förslag kommer att taga hänsyn till vad utskottet nu och tidigare anför i ämnet.

På grund av vad sålunda anförts och med erinran om att första kammaren för sin del redan på hemställan av sitt andra tillfälliga utskott (utlåtande nr 1) avslagit en vid årets riksdag inom nämnda kammare väckt motion, nr 237, likalydande med den här föreliggande motionen, får utskottet hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 9 mars 1928.

På utskottets vägnar:

ELOF LINDBERG.

Närvarande: Herrar *Lindberg, Schill, Lilliecreutz, Herou, Morfeldt, Andersson* i Löbbo, *Olsson* i Högbý, fru *Nordgren* samt herrar *Larson* i Tönnersa och *Persson* i Falla.
